

ಮಿಂಚಿ ಹೋಯ್ತು ಕಾಲ. ರಾಧತ್ರೆಯ ಜೀವಮಾನದ ಶ್ರಮವೆಲ್ಲಾ ಅವಳ ಬದುಕನ್ನು ಹಾಳುಗಡವಿದವರ ಪಾಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಾ ದುರಂತ ಮತ್ತೇನಿರಲು ಸಾಧ್ಯ?

“ಏನಂದಿದಾರೆ ನೋಡೋ ಮಾಧವ, ರಾಧಕ್ಕನ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ ಇವರಿಗೆ ಸೇರ್ಬೇಕಂತೆ. ಹಕ್ಕುದಾರರು ಇವರೇ ಅಂತೆ...”

“ಹಾಗಂತ ನಾವೆಲ್ಲಿ ಹೇಳ್ತೀರೋದು, ಕಾನೂನು...” ಅಂದರು ಒಬ್ಬರು. ಮಾಧವನಿಗೆ ರುಮ್ಮನೆ ರಕ್ತ ನೆತ್ತಿಗೆರಿದಂತಾಯ್ತು.

“ಯಾವೂರ ಕಾನೂನು ಮಾತಾಡ್ತಿದೀರೀ? ಇದೀಯಾ, ಸತ್ತಿದೀಯಾ ಅಂತ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಕೇಳಿದೋರಿಲ್ಲ, ಈಗ ಆಸ್ತಿಗೆ ಬಾಯಿ ಬಿಚ್ಚಂಡು ಬಂದಿದಾರೆ. ನಾಚಿಕೆಯಾಗಲ್ವಾ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ? ರಾಧತ್ರೆಯ ಸಂಪಾದನೇಲಿ ಒಂದು ಕುರುಡು ಕಾಸೂ ನಿಮಗೆ ದಕ್ಕೋಕೆ ಬಿಡಲ್ಲ, ತಿಳ್ಳಲಿ...”

“ಯಾವೂರ ದಾಸಯ್ಯ ಅಂತ ಕಾನೂನು ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ದೀ? ನಾವು ಲಾಯರ್ ಹತ್ರ ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳ್ತಂಡೇ ಬಂದಿದೀವಿ. ಡೈವೋರ್ಸ್ ಆಗಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರೇಲೆ ಅವಳು ನಮ್ಮನೇಗೇ ಸೇರಿದೋಳು. ಗಂಡ ಇಲ್ಲಿದ್ರೇನಾಯ್ತು, ಅವನ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದ್ರು ನಾವಿದೀವಿ. ಅವನ ವಾರಸುದಾರರಿಗೆ ಸೇರ್ಬೇಕು ಆಸ್ತಿ...”

“ಹೋಗ್ ಹೋಗ್ರೀ. ಅವಳ ಆಸ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ನಮಗೇ ಸೇರ್ಬೇಕಾಗಿದ್ದು ಅಂತ ಸಾವಿರ ಸಲ ಹೇಳಿದಾಳೆ ರಾಧತ್ತೆ. ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು ದೋಡ್ಡಕ್ಕೆ...” ಬಂದವರ ಮುಖ ಪೆಚ್ಚುಪೆಚ್ಚಾಯ್ತು.

“ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಹೇಳ್ತೀರೋದು. ಬರವಣಿಗೆಲಿ ಹೇಳಿದಾಳಾ ನಿನ್ನ ರಾಧತ್ತೆ? ಅದಿದ್ದೆ ತೋರ್ಸು...”

“ನಿಮ್ಮತ್ರ ಯಾಕೆ ತೋರಿಷ್ಟೇಕು? ಕಾನೂನು ನಿಮಗೊಬ್ಬಿಗೇ ಗೊತ್ತಿರೋದಲ್ಲ” ಅಂದ ಮಾಧವ.

“ಆಯ್ತು ಹಂಗಾರೆ, ನೋಡ್ಕಳಾಣ..” ಬಂದವರು ಒಬ್ಬರ ಹಿಂದೊಬ್ಬರು ಎದ್ದು ಹೋದರು. ಕಾರು ಹೊರಟು ಹೋದ ಸದ್ದು ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹೇಳಿದ ಮಾಧವ,

“ಗೊತ್ತಾಯ್ತಾ ಅಪ್ಪ? ರಾಧತ್ತೆ ವಿಲ್ ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದಾಳಾ ಅಂತ ಚೂಟಿ ನೋಡೋಕೆ ಬಂದಿದಾರೆ. ಗೊತ್ತಾಯ್ತಲ್ವಾ?” ಮಾಧವನ ದನಿ ಗೊಗ್ಗರಾಗಿತ್ತು. ಮನೆಯ ಉಳಿದ ಸದಸ್ಯರ ಮುಖ ಕಪ್ಪಿಟ್ಟು ಹೋಗಿತ್ತು.

“ಕೇಶವನಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಹೇಳು. ಮನೆ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಅವನೇ ಅಲ್ವಾ? ಏನಾದ್ರೂ ದಾಖಲೆ ಉಂಟಾ ವಿಚಾರ್ಸು...” ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುವುದರೊಳಗೆ ಮಾಧವ ಮೊಬೈಲ್ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

★★★

‘ತಲೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು’ ಅನ್ನುವಂತೆ ಮಾಧವ ರಾಧತ್ರೆಯ ಸರಕನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಾಲಾಡಿಸಿ ಸೋತು ಹೋದ. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಕೂತ. ಅತ್ತ ಕೇಶವ ಕೂಡಾ ಈ ಕುರಿತಾಗಿ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಸುದ್ದಿ ತಲುಪಿಸಿದ. ರಾಧತ್ರೆಯ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಮೋಹ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಎದೆ ತಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಆಸ್ತಿ ಅವಳ ಬದುಕನ್ನು ಹಾಳುಗಡವಿದವರ ಪಾಲಾಗುವುದು ಯಾರಿಗೂ